

Zločin. Ivan David o zelené EU: Jejím skutečným cílem je sloužit. Ale ne vám

- CZ24 News | 28. prosince 2021

EU: „Obávám se, že ,lépe už bylo‘ a budeme se slzou v oku vzpomínat na časy, kdy to stálo za starou belu. Tak strašnou vládu jsme ještě neměli, a to je co říci při té konkurenci. A nejde jen o Langšádlovou a Lipavského,“ domnívá se europoslanec Ivan David (SPD). „Emisní povolenky jsou zločinem od samého počátku. Zřejmě byly vymyšleny jako investiční příležitost, i když se jejich tvůrci tvářili, že mají za cíl ,řešit klima‘. Skutečný cíl Evropské unie je totiž sloužit velkým investorům; to všechno ostatní jsou kecy. Má za cíl maximální profit největších boháčů, o občanech se jen žvaní,“ upozorňuje.

Slibovaná tečka za covidem se nekoná, místo toho se napadají očkování a neočkování. Současně je prý nutná třetí, třeba i čtvrtá dávka očkování. Část vědců přitom poukazuje na nutnost uznávání protilátek. Proč nenastala ona tečka? Kdo je vinen onou agresivitou, která na jedné straně drtí lékaře a zdravotní sestry, na straně druhé vede k hlasům o vylučování z lékařské komory? Co mělo být jinak?

Pandemie se týká veřejného zájmu, takže je nutně součástí politiky. Opatření stojí peníze, které pro někoho představují zisky, jiná opatření vedou ke ztrátám, a to nejen finančním. Celá desetiletí klesá ochota občanů respektovat autority. Záplava protikladných tvrzení bez možnosti ověřit si jejich platnost posiluje nejistotu občanů. I při epidemiích s vysokou úmrtností jako byl, a v některých zemích stále je mor, část lidí nerespektuje doporučení. I očkování proti chorobám se smrtností o několik řádů vyšší než je v případě covidu-19, například při snaze o očkování proti pravým neštovicím, existovali „odpírači“. Smrtnost pravých neštovic byla kolem 30 %. V minulém století na ně zemřelo asi 300 milionů lidí.

Proto nemůže být překvapením, že existuje mnoho odpíračů v případě covidu, jehož smrtnost nebo výskyt vážných následků se mnoha lidem zdá být natolik nízký, že neopravňuje povinné očkování. Otázka, zda a koho případně povinně očkovat, nemá pro každého přijatelné řešení. V otázce, zda očkovat nebo neočkovat, je třeba vážit rizika vedlejších účinků na jedné straně s rizikem těžkého průběhu onemocnění nebo dokonce smrti na straně druhé. Máme mít dostatečné a věrohodné informace o obou rizicích. Lidé mají tendenci spíše podceňovat riziko těžkého průběhu onemocnění a přeceňovat riziko vedlejších účinků očkování. Občané slyší tolik lži z oficiálních míst a z údajně věrohodných médií, že se tomu ani nedivím.

Za naprosto zásadní pokládám rostoucí paternalismus, kdy je rozhodováno za občany i tam, kde by toho byli schopni sami. Občané by měli být dostatečně, srozumitelně a pravdivě informováni, tak, jak se to má dít v případě „informovaného souhlasu“ s lékařským výkonem, a pak by se měli rozhodnout sami. Pokud se cítí ohroženi více infekcí než vakcínou, mohou se rozhodnout pro vakcinaci; pokud naopak, rozhodnu se opačně. Ovšem následky svého rozhodnutí by pak měli nést sami. Například pokud onemocní v důsledku absence očkování a při rizikovém chování. Těžko může někdo ošetřovat rizikové nemocné, je-li sám zdrojem rizika. Tak jako bacionosič nemůže pracovat v kuchyni a bez povinného ručení nesmíte na silnici. Já jsem se očkovat nechal, protože jinak by mě nepustili do budovy Evropského parlamentu; od ledna prý nebude možno ani hlasovat online a v únoru budou trvat na třetí dávce. Kdo ví, jak to bude, stále to mění. Po druhé dávce jsem celý den nebyl schopen žádné činnosti, byl jsem v těžkém útlumu.

Problém je s dětmi a s mentálně slabšími jedinci. Ve sporných případech by musel rozhodnout soud.

Známe případy úmrtí dětí, jejichž rodiče věřili bizarním teoriím a například odmítli pro dítě transfúzi nutnou pro přežití.

Pokládám za nesporné, že účelem vakcinace je dosažení zvýšené hladiny protilátek. Pokud má někdo zvýšenou hladinu protilátek po prodělané nemoci, mělo by na něj být pohlíženo jako na očkovaného. Kde to skončí, těžko odhadovat, ale už na jaře 2020 jsem ve Svobodném rádiu řekl, že s covidem budeme žít už trvale, možná se omezí na drobné epidemie, ale nezmizí. Rovněž jsem připustil možnost, že virus byl vytvořen nebo podstatně upraven uměle v laboratoři. Dnešní technologie to umožňují a mocných lidí, jimž je pandemie prospěšná, je dost.

Veřejnost bude stále více frustrovaná ze zhoršování společenských a ekonomických podmínek. Pracuje se na tom. „Zelený úděl“ a řada dalších projektů prosazovaných Evropskou komisí a Evropským parlamentem povede k zcela pochopitelné „blbě náladě“. Co bude dál, bude výslednicí působení sil.

V České republice byly politickým vrcholem roku volby do Poslanecké sněmovny, ve kterých byl favoritem Andrej Babiš. Avšak nevyhrál a odchází do opozice. Zasloužil si to? Proč Babiš prohrál?

Andrej Babiš využil mnohých příležitostí chybovat. Nevím, jestli byl favoritem. Média a agentury pro výzkum veřejného mínění dlouho favorizovaly PirSTAN. Objektivní posuzování „zásluhy“ předpokládá nějakou vyšší spravedlnost. Samozřejmě, podle příznivců pětikoalice si Andrej Babiš zasloužil prohrát. Obávám se, že „lépe už bylo“ a budeme se slzou v oku vzpomínat na časy, kdy to stálo za starou belu. Tak strašnou vládu jsme ještě neměli, a to je co říci při té konkurenci. A nejde jen o Langšádlovou a Lipavského.

Můj přítel v Srbsku před několika lety charakterizoval tamní politickou situaci slovy: „Ta vláda, kterou teď máme, je první, která není horší než ta předchozí.“ Myslím, že na takový šťastný okamžik si ještě počkáme. Andrej Babiš měl zřejmě kvalitní poradce, vybrusil z mnoha malérů, bez poradců by dopadl mnohem hůř.

Bylo vítězství koalic SPOLU a PirSTAN zasloužené, nebo bylo dílem náhody?

Na náhodu nevěřím, ale věřím na nečekanou souhru okolností. Jak jsem uvedl, covid nelze řešit „dobře“ ke všeobecné spokojenosti. To bylo velké štěstí pětikoalice, která teprve ukáže, že kritizovat je o dost lehčí, než věci dělat dobře. K tomu připočteme obrovský vliv mediální masáže, která stále útočila na ANO a jeho koaliční partnery a umožňovala opozici stále útočit. Měli jsme nabýt dojmu, že správně by to dělali oni, kdyby mohli. SPD je v médiích podrobována jiné strategii, prakticky není skoro připomínána, aby se snad o ni občané nezajímali. Má být pro veřejnost neviditelná.

K tomu bych připomněl, že ve skutečnosti pětikoalice získala jen třetinu hlasů oprávněných voličů a skoro milión hlasů propadlo, neboť byly dány stranám, které nedosáhly 5 %. Není tedy pravda, že veřejnost toužila po této vládě, a brzo se to ukáže. Vláda bude řešit větší problémy s ještě menšími schopnostmi než ta předchozí. A vsadte se, že média jí budou přát mnohem méně než před volbami. Kromě covidu, který nezmizí, se v „celé kráse“ projeví tzv. Zelený úděl s energetickou bídou, s úpadkem zemědělství a hospodářství vůbec, to vše s děsivými následky.

A přidejme rychlé vyhrocování konfliktu NATO – Rusko. Připomeňme si, že covid se nedá řešit k všeobecné spokojenosti. Vládní strany jsou příznivci Zeleného údělu, jejich poslanci pro něj v Evropském parlamentu hlasují, a šílenci s absencí představivosti a odpovědnosti radostně vyhrocují situaci, která může vést k válce bez vítězů. Pro příklad bych jmenoval Lipavského z Aspen institutu, Langšádlovou nebo Černochovou; ostatní členové vlády nezůstávají příliš pozadu.

Stoupají ceny energií, příští rok nebude podle odborníků lepší - a do toho nám EK vymyslela, že od roku 2040 by se nemělo v EU topit ani plynem, poté co už by nemělo být uhlím, a kdoví jak to bude s jádrem. Není to takový nesmyslný politický výkřik typu Nikity Chruščova, že Sovětský svaz do toho roku dožene a předežene Spojené státy?

Jsem přesvědčen, že Evropská komise přeceňuje svoji sílu, a byť i s podporou ještě radikálnějších poslanců Evropského parlamentu, nedosáhne svých cílů. Státy a občané ještě nebyli odstraněni. Zatím moc neprotestují, protože následky zatím nejsou tak hrůzné, aby vlády ochotné protestovat měly podporu ve veřejnosti. Totiž to, co je vyprojektováno, beze zbytku realizovat nelze. S růstem cen energie zmizí podpora veřejnosti. Už teď pozoruji ve Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova množství výhrad k Zelenému údělu od poslanců, kteří se ho ještě před pár týdny neodvážili nepodporovat.

Na jednání výboru jsem také směle vyslovil paralelu s budovatelským nadšením v padesátých letech v „táboře míru a socialismu“ včetně podobných sloganů, nadšené mládeže a ambiciózních plánů, závazkového hnutí a voluntaristického sociálního inženýrství motivovaného ideologicky bez přihlídnutí k realitě. Připomněl jsem ale, že většina z toho skončila za pár let, protože chytřejším držitelům moci bylo jasné, že bez odstranění výstřelků by skončili i oni sami. To vše se dělo na počátku „budování socialismu“. Teď se podobné věci dějí ve vrcholné fázi kapitalismu a místo útlumu se z roku na rok stupňují. Zelení, socialisté, Levice a dokonce část liberálů a lidovců jedná, jako by nevěděli, že žijí v kapitalismu.

Na rekordní výši jsou ceny emisních povolenek, které vysoko překračují jakékoliv odhady. Jde o výmysl EU, ta s nimi ani v této situaci nic nedělá. Proč?

Emisní povolenky jsou zločinem od samého počátku. Zřejmě byly vymyšleny jako investiční příležitost, i když se jejich tvůrci tvářili, že mají za cíl „řešit klima“. Skutečný cíl Evropské unie je totiž sloužit velkým investorům, to všechno ostatní jsou kecy. Po ovoci poznáte je. Sledujme stopu peněz!

Bude k tomu EU donucena tlakem některých členských států nebo sociálními nepokoji obyvatel?

Obávám se, že Evropská unie k tomu nebude donucena, protože v čele důležitých států jsou rovněž sluhové největších investorů a polykačů největších zisků. Čekat něco jiného je stejně zbytečné jako očekávat omezení nebo dokonce zrušení daňových rájů. Ne, Evropská unie má za cíl maximální profit největších boháčů; o občanech se jen žvaní.

Jak významné je v tomto směru Německo? V těchto dnech odstavuje tři bloky jaderné elektrárny o výkonu dvou Temelínů a do konce příštího roku úplně všechny své jaderné elektrárny. Od uhlí Německo také ustupuje, takže kromě obnovitelných zdrojů mu zbývá už jen plyn, který má ovšem v roce 2040 končit? Jak tomuto rozumět?

K tomu připočtete zmaření Severního proudu (Nord Stream 2), které prosazují Zelení jako nenahraditelná součást jejich vládní koalice. A připočtete sliby norských politiků, kteří se předhánějí ve slibech, kdy přestanou těžit uhlovodíky na svém pobřeží a zásobovat severozápadní Evropu. Zbavte se představy, že se tito idioti řídí reálnými kalkulacemi a veřejným zájmem, tak jak si ho představuje veřejnost, přestože dále volí takovéto politiky.

To vše v situaci, kdy Čína a Indie dál užívají všechny energetické zdroje. Mám trochu zábrany o tom

mluvit, protože se obávám, že tomu nikdo, kdo toho nebyl svědkem, a nezajímá se o politiku, neuvěří. Asi před 25 lety v jednom z prvních rozhovorů s Milošem Zemanem jsem mu sdělil svůj nový poznatek z krátké praxe v politice. Řekl jsem mu, že mě nejvíc překvapilo, že naprostá většina lidí vůbec nedokáže předvídat vývoj, protože se o něj ani nezajímají, a procesy pochopí, až když přijdou následky. Miloš Zeman mi řekl, že se hluboce mýlím, že po vzniku následků ještě velmi dlouho trvá, než si jich lidé všimnou a pochopí je. Měl pravdu. Zločinci a tvůrci bizarních ideologií mají tedy pohodlný náskok.

Bude vůbec uveden do provozu plynovod Nord Stream 2, který měl podporu bývalé kancléřky Merkelové? Například nová německá ministryně zahraničí, předsedkyně Strany zelených, se na něj dívá poněkud jinak... Co z toho může vzejít?

To jsem sám zvědav. Neznám politickou situaci v Německu natolik, abych si to dovolil odhadovat. Pokud nebude dán do provozu, tím hůř, tím dříve se objeví důsledky v energetické bilanci a tím dříve, po přiměřené dlouhé pauze občané ve své většině pochopí, kdo jim to vládne, a dojde nutně ke změně, možná i příznivé. To už ale může být na včasnou nápravu škod dost pozdě. Proto neuvažuji, že čím hůř, tím lépe. Hospodářské a sociální důsledky budou dramatické.

Příští rok nás čeká předsednictví v Evropské unii. Co by vláda měla prosazovat v zájmu českého občana?

Jak pozoruji v Evropském parlamentu, na tom, kdo má předsednictví, málo záleží. Malé státy stejně nemohou prosadit svoje zájmy. Mají málo sil a čelí příliš velké síle, a proto nemohou být úspěšné, kdyby chtěly něco měnit. Jako příklad snad postačí usnesení Evropského parlamentu z minulého týdne, které chce trestat Slovinsko, jež současně má předsednictví EU. Tak jakou sílu má asi předsedající dvoumilionové Slovinsko čelit tlaku Evropské komise?

Obecně by česká vláda měla prosazovat věci prospěšné pro občany České republiky. Obávám se, že má jiné cíle, shodné s přáním Evropské komise a hlubokého státu v USA.

Zdroj: parlamentnilisty